

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 7. Hoe hy noch vvereltlijck zijnde predickt, ende sijne medeghesellen vande vverelt soeckt te trecken.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

Bernar-
dus is
eenen
Prophete.

door de Goddelijcke hulpe heeft voorszeyt dat toecomende was / en dat toecomende was voorszien al of het nu ghedaen had. de gheweest / want tegentwoordelijck veropenbaerden hem de lancie als hy de sijden van synen broeder met synen vingher gheraecten alwaer eenen dagh oft twee daer naer de wonde wesen soude / d'welck hy selfs daer naer beleeden heeft aen de ghene door de welcke hy 'tselbe niet costen verborghen houden.

CAPITTEL VII.

Hoe hy noch weretlijck zijnde predickt, en sijne medeghesellen vande verelt soeckt te trecken.

Als nu dese te saemen in eenen gheest met BERNARDVS vergadert waren / soo zijn sy op eenen moezghen inder Kercke ghecomen / alwaer sy hoorde lesen upt de Vyfteen vanden Heplighen *Philip. 1.* Apostel Paulus dese woorden: Godt is ghetroow, want die in u lieden het goet werck begonst heeft, die sal 't volbrenghe tot inden dagh van IESVS CHRISTVS. Dese woorden heeft dē Godtbruchtigen jonckman soo waer-ghenomen / al oftse hem upt den hemel gheseyt wierden / dat hy

van dien dagh af begonst te pzeken ende
 sijne medeghesellen te vermeerderen. Hy
 begonst eenen anderen mensch aen te
 trecken / en met de welcke hy te bozen vā
 wereltsche saecken plagh te spraken / be-
 gonst hy Goddelijcke saecken te couten /
 thoonende hoe dat de pdel ghenuchten
 deser werelt onghestadigh en vergancke-
 lijk zijn / het leven veel ellenden onder-
 wozen / de doot hoor de deure is / en nae
 de doot de eeuwighe vzeught oft pijn
 volghet. Veel die hem alsoo hoorden spre-
 ken / wierden beangst en kregghen groot
 achterdencken / en op de saecke wel ghe-
 let hebbende wierden beweeght / en ten
 lesten gaben hem de handt om mede naer
 't Clooster te gaen. Onder dese ionck-
 mang was eenen ghenaeemt Hugo (die
 naemaels Abt is gheweest van 't Cloo-
 ster Pontigniacum ghenaeemt / het welcke
 hy selber heeft opgehoudt / en van daer
 is hy gheworden Bisschop van Antisio-
 doren) hy noch een wereltsch ionckman
 zijnde was seer verwortelt inde werelt /
 haer plaisiren uyttermaten toe-ghebaen /
 daghelijck in't gheselschap van Jous-
 frouwen en Jonckers / iae nu soo ver-
 smoozt inde werelt / dat hem dochte ver-
 lozen te zijn die de werelt bestozben waer-
 en ende een Cloosterlijck leven aentweert
 hadden. 't Is gheschiedt dat hy op eenen
 sekeren

Hy pre-
 dickt tot
 verlaeten
 des vve-
 relts.

Be-
 vveeght
 veel Ion-
 ghers.

Doet
groot
neersti-
cheyt om
eenen se-
keren E-
delman
te ver-
vinnen.

sekeren tijdt is ghecomen in't ghesel-
schap van den Godtruchtighen Jongh-
man BERNARDVS/ende als sy nu lan-
ghen tijdt ghekout hadden van gheeste-
lycke saecken / en hem gheraeden om de
ydelheyt des werelts te versmaeden / soo
begosten sy alle heyde te crjsten / Hugo
banden eenen kant / om dat hem docht
dat BERNARDVS eene groote saterrij-
uyt-rechten wilden als hy begheerde
de werelt te verlaeten ; BERNARDVS
banden anderen kant / om dat hy merck-
ten dat Hugo inde wereltsche wellusten
versmoozt lagh / en gheekten met de ghe-
ne die spraken bande werelt te verlaeten.

Den E-
delman
vvort be-
veeght.

Maer de opperste goedheyt Hugones
niet willende laeten veriozen gaen / want
als sy nu t'saemen langhen tijdt ghe-
sproken hadden / soo heeft ten lesten de
Gheest Godts in Hugo begonst te wer-
ken en te veranderen van sprake / dat hy
seer veel ghehooz aen BERNARDVS
ghegeven heeft, en ten lesten be looft heeft
met hem te gaen. Maer Hugo is by

Wort van
sijne me-
deghefel-
len ve-
derom
verleyt.

sijne medeghesellen ghecomen / die siende
dat hy de werelt soo seer niet meer en be-
minden / hebben ten lesten ghemerck-
t dat hy de werelt wilde verlaeten ; om
dat te beletten / hebben sy alle neerstig-
heyt ghedaen en hem soo verre ghebrach
dat hy sijn eerste booznemen verander-

den om de werelt op een nleuto begin-
 nen te dienen. Dit heeft BERNARDVS
 hoozen segghen / en was grootelijckx bers
 wondert van alsulcken onghestadicheyt:
 daerom en heeft hy gheen moeyte ghe-
 spaert noch occasie bersuynt om Hugo
 te spzeken / maer de medeghesellen van
 Hugo en wilden dat hem gheensins toe-
 laeten / wel wetende dat BERNARDVS
 hem haest soude omsetten. Dit heeft het
 hert van BERNARDVS seer droebich
 ghemaect / ende heeft Godt Almach-
 tigh inde reghenwoordicheyt van dese
 boose medeghesellen ghebeden; als hy
 nu in't midden van sijn ghebedt was /
 isser eenen oberbloedighen reghen ghe-
 ballen / soo dat dit volck t'saemen
 wech liep: BERNARDVS dit siende /
 heeft Hugo by den arm ghebat / seggende:
 Ghy sulc met my in desen reghen bly-
 ven. Als sy nu aldus alleen waeren / soo
 heeft BERNARDVS hem tusschen vier
 ooghen begonst te bermaenen / en booz te
 houden wat een groot quaet hy ghedaen
 hadde / soo lichtveerdelijck van sijn pro-
 post te vallen / ende berleyders der sielen
 ghehooz te geben. Hugo is soo betweeght
 ghetwozden dooz de salighe onderwijsin-
 ghe van BERNARDVS, dat hy sijn eer-
 ste booznemen op een nleuto bersterckt en
 dat niet meer berandert en heeft.

BER.

Bernar-
 dus bidt
 voor hē.Vermaect
 hem.Hugo
 versterkt
 sijn eerste
 goet
 voornē
 menj

KIII

28

Bernardus
vvel-
sprekent-
heyt.

BERNARDVS die was soo minne-
lijck en liefghetal van sprake dat de
moeders haer kinders / de vrouwen haer
mans / den een ziendt den anderen moest
beletten om hem niet te gaen hoorzen;
want den H. Gheest gaf sulcken kracht
aen dese tongh / dat al die hem hoorzden
spraken / een Cloosterlijck leben wilden
aenbeerden.

CAPITTEL VIII.

Hoe BERNARDVS een huys
huert daer hy vergadert al de ge-
ne die met hem naer 't Clooster
gaen vville.

Als nu alle daghen dit Godtbzuch-
tigh gheselschap vermeerderden / en
te saemen maer een siel en hert in een li-
chaem scheen te wesen; soo heeft BER-
NARDVS een huys inde Stadt Castil-
lon ghehuert / om aldaer t'saemen te
woonen tot dat sy naer 't Clooster ver-
trecken souden. Hier leefden sy in sulcken
grootte debotie en ghestichticheyt / dat
niemant en dorste inne comen; en die
daer in quamen / hoorzden en saghen an-
ders niet als Godtbzuchticheyt / stille
van manieren / eenboudicheyt / soberheyt

Levé in-
de vve-
relt Cloo-
sterlijck.